

Pomník vojínů zákopníků u Prahy. Mezi zprávami o řádění povodně dne 3. září 1890 pronikla již v ranních hodinách osudného dne hrozná zvěst, že ve Vltavě mezi Libní a Invalidovnou zahynulo dvacet vojínů zákopníků při obraných pracích.

Když voda povážlivě stoupala došlo do Ferdinandových kasáren v Karlíně nařízení, aby vypraven byl ihned větší počet zákopníků k odstranění mostu, zbudovaného přes Vltavu v Karlíně naproti Invalidovně. Hned vysláni byli setník, zástupník poručíka se šikovatelem a 40 mužů k mostu, kde mužstvo horlivě dalo se do práce. Zákopníci počínali si statečně a rychle, i byla brzy část mostu pontonového rozebrána. Při panující tmě a při stálém dešti, jenž mužstvu práci velice znesnadňoval, nepozorovali zákopníci blížící se nebezpečí: následkem značného rozvodnění a prudkosti proudu utrhly se vory na blízku Palackého mostu přivázané, jež s neobyčejnou rychlostí pluly po Vltavě. Vory roztříštily se sice cestou, a to hlavně u staroměstského jezu a před mostem Karlovým, avšak jednotlivé části pluly dále. Takováto část voru přihnala se kolem třetí hodiny ranní k pontonovému mostu, když zákopníci byli v nejpilnější práci. I nastal výjev strašlivý a není v pravdě slov ku jeho vyličení. Klády narazily na lodky, v nichž mužstvo se nalézalo a překotily je. Zoufalé výkřiky vydraly se ze všech hrdel nešťastných vojínů, kteří okamžitě zmizeli pod hladinou. Mrtvoly nešťastníků byly teprve v týdnu i později na rozličných místech Vltavy nalézány.

Blíž místa neštěstí postaven r. 1891 pomník na počest dvacíti mužů, kteří zahynuli při díle svého povolání.

Zábavné listy – ročník XIV z roku 1892